

DE MUSKE

Zommers, smorns a heel vroom,
gerdienn en oogn hej nog too,
koomp boetn t leawn al an de gang,
de eerste veugel begint met eer gezang.
Zo vaalt der hier een in en dan weer doar
en greuit t oet töt n heel mooi koor.

Ie heurt hooge en leage stemn
en drokn dee'j nich of könt remn.
Hoog in nen eek zeenk n geetling met zien gelle bekske
greuts met zien köpke in zien nekske.
t Is of ze bliej bint, iedereen zeenk,
de putter, n liester en de veenk,
zee zingt vuurop, ze bint van staand.
Mer t geloed van n göinraand
of oonder n stroek of t buske:
is gewoon t tsjiej tsjiej van oonze muske.

Ok oawerdag a'j ze könt bekiekn
möj de kluur van dat volk ees vergeliekn.
Den geetling in zien mooie zwart
is net ne grootheer oet de stad.
Kiek de mooie kluurn van n putter,
t is net ne preens of ne könningschutter.
t Boordje van n kwikstert lik net nen advokaat,
de goaldveenk gekluurd tut op n noad.
n Eenn hef klaank, n aander kluur,
mer wel zit doar op n raand van de muur?
Of op de pann? n Heel klean vuske,
t hef van beidn niks: t is de muske.

n Eenn maakt zien nuske zonder schroom
heel mooi en heel hoog boawn in n boom.
Ok wal es leag zoo an de weg,
op n paar tekskes in de heg.
Wier aander hebt genug an n heel klean vekske
in t vuur eer gemaakte keske.
Liester en geetlingn zeukt t luk meer
in ne stroek of ne konnifeer.
Mer onder de pann en an de göt vin ie t nuske
van oonze heel gewone muske.

Doar zat vönt zommer bie oons onder de dakveer
n nuske jonge muske, o wat gung t doar tekeer
En mooder muske mos a los heel vroeg
vuur eer etn haaln wat der nich um loog.
t was gen betke, dat mos wa rekn
vuur de wied los stoande bekn.
t Was ne drukte van of en an
doar wör ze mangs wal duustig van.
n Moal heurn ik ne plof tegn oonze roetn,
gung dan ok voort hen kiekn boetn.
t Was ne verkeersfout, de bocht te groot of zoo,
t leer doar, trök nog met t peutke en deer de eugkes too.
In eer nuske gungn eerst de kleann nog slim tekeer,
zo tegn n oawnd heurn ie gen stemke meer.
Woar t smorns gung alles mooi in n draf
zit now doar oonder de pann n familiegraf.
Mer ja, de meanske deankt zoo ondertuske:
och, t is toch mer ne muske.

Herman Engbers.